

to je k pravim prusakom. — Glavni odbor kmetijske družbe ne odpošlje nobenega zastopnika na ogersko razstavo. Dobro!

Koroško. Katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence je imelo dobro obiskan shod v Gozdanjah. Nemčurji bi ga radi bili zaprečili, pa ni šlo. Govorili so Einspieler, Kandut in dr. Breje. — Ker dr. Gobanc, deželni šolski nadzornik, stopi v pokoj, je želeli, da tako imenitno službo dobi mož, tudi Slovencem pravičen.

Kranjsko. Namesto pok. Kluna je delegatom izvoljen Višnikar. — V nedeljo je ljubljansko katol. delavsko društvo praznovalo drugo obletnico. — V Kamniku bi že pred tremi meseci morale biti občinske volitve, toda liberalci so vložili reklamacijo zoper imenik. — Prva slov. splošna kmetijska zadruga v Dobropoljah začne poslovati, ker je že registrirana.

Primorsko. Tržaško-koperskim skofofom je imenovan monsignor Andrej Šterk, škof na Krku. Slovenci in pametni Italijani so s tem imenovanjem prav zadovoljni. — Na Goriškem je postava v varstvo očne ali planink potrjena.

Hrvaško. Ban Hedervary in skoro vsi uradniki ljudem prigovarjajo, naj obiščejo ogersko razstavo. — V Oseku so te dni Madjaroni s čitalnice raztrgali hrvaško zastavo, da se prikupijo Madjarom.

Ogersko. V soboto je došlo blizu 1100 Hrvatov, Madjaronov, v Budapešto na razstavo. Na pozdrav je rekel hrvaški poslanec Belič, da ne bode prejenjala ljubezen med ogerskim in hrvaškim narodom, ki obstoji že 800 let. To pač ni glas pravega Hrvata. — V državnem zboru so Košutovci že dvakrat interpelovali vlado, kaj bode storila zoper Luegerja in avstrijske protisemite, ki vedno »ščujejo« zoper Madjare.

Vnanje države.

Rim. V ponedeljek, dne 22. junija bode konsistorij ali zbor kardinalov. — V nedeljo je bilo 350 katoliških angleških mornarjev, med njimi 50 častnikov, pri papeževi sv. maši v Sikstinski kapeli.

Italijansko. Ministerski predsednik Rudini je naročil policijskim oblastvom, da ne smejo več ovirati procesij, ki so dozda bile prepovedane. Vsled tega so bile letos spet slovesne procesije s presv. R. Telesom. — General Baratieri, ki je stal v Masavi pred vojaškim sodiščem zaradi bitke pri Adui, je bil oproščen.

Francosko. Nekateri župani so na Telovo prepovedali procesije, toda nihče jih ni ubogal. Zato so se pritožili na ministerstvo, ki je sklenilo, da se mora vršiti preiskava. Kje si, ljuba svoboda?

Nemško. Pruski deželni zbor je že drugokrat zavrgel načrt postave, vsled katere bi mogli sodniki postati le oni asesorji, ki so plemenitaškega ali vsaj boljšega stanu.

Rusko. Carja je grozna nesreča v Moskvi močno razburila, in sedaj nekoliko boleha. Koncem avgusta ali začetkom septembra pa namerava obiskati našega svetlega cesarja na Dunaju. Takrat bodo gotovo velike slavnosti v našem glavnem mestu.

Turško. V soboto sta bila pri sultanu naš in pa nemški poslanik. Bržčas sta ga nagovarjala, naj naredi red na Kreti, sicer bodo vevlasti vmes posegle. Na Kreti je zdaj že 34 turških batalijonov; vendar pa so boji vedno ljutejši. Ker so Turki požgali mnogo vasij, je nad 5000 kristjanov pobegnilo v gore, kjer veliko pomanjkanje trpijo.

Špansko. Kakor smo zadnjič poročali, vrgel je v Barceloni neki anarhist bombo v procesijo. Ujeli so že 200 anarhistov, tudi je vlada že predložila senatu ostro postavbo zoper te prekucuhe.

Amerika. General Weyler zoper ustaše na Kubi

nič ne more opraviti. Sklenil je, da za par mesecev bojevanje opusti. To tudi mora storiti, ker mu ne pošljejo dovolj denarja iz Španije. Njegovi vojaki že tri mesece niso dobili nikake plače.

Za poduk in kratek čas.

Poročila iz Rima.

(Piše Fr. Kovačič.)

IV. Na italijanski božji poti.

Ker sem že začel govoriti o Mariji, materi krščanskega ljudstva, naj še kratko opišem Marijino božjo pot na Laškem in pa neomejeno zaupanje laškega ljudstva do Matere božje. V mesecu majniku se po vsem katoliškem svetu razlegajo vesele pesmi v čast Mariji, stotine romarjev hité po vseh deželah k njenim svetiščem. Tudi jaz sem se pridružil laškim romarjem.

Poseben odbor je v Rimu povabil verne katoličane na božjo pot v S. Maria ad Rupes (Sv. Marija v Votlinah) v nedeljo po Vnebohodu Gospodovem, dne 17. majnika. Ta dan so imeli kronati ondoto čudodelno podobo Matere božje. Dragoceno krono so kupili kanoniki vatikanske cerkve v Rimu. Jaz sem si želel opazovati enkrat Italijane na božji poti, zatorej sem porabil to priliko.

Ob 4. uri zjutraj smo zleteli s posebnim vlakom iz rimskega kolodvora. Že koj v začetku je bilo zanimivo. Živahni Lahi so kramljali, kakor bi se najhuje prepirali med seboj. Godba je pa česala razne koračnice, kakor bi šli na gostijo. Seveda Lah brez muzike ne more živeti, tudi na božji poti jo mora imeti. Toda ne sodimo prehitro! V enem kopéju nas je bilo več duhovnikov, molili smo brevir, naši sosede v drugem kopéju pa so se prav živahno kratkočasili. Uganjali so različne burke in se smejeli, da sem mislil, da bodo s samim smehom razgnali vagon.

»To je romarska pobožnost«, rekel sem svojemu sosedu. Zakimal je, pa nič ni rekel, jaz pa sem pozneje spoznal, da sem prenašlo sodil. Laha mora človek poznati in razumeti. Nam hladnim severnjakom se marsikaj čudno zdi, kar je vročemu Lahu čisto naravno. Naši veseli sopotniki so kmalu pokazali romarsko obličje. Neki posveten gospod sname klobuk z glave, se pokriža in začne glasno moliti rožni venec, drugi pa za njim. Kakor so se poprej živahno smejali, tako so sedaj živahno molili. Izmolili so ves rožni venec in še lavrentanske litanije, le na postajah so obmolknili, ker jih je godba motila.

Peljali smo se severo-zahodno v smeri proti Viterbu. Kraj ima poseben značaj. Ni pravega gorovja, ne hribov, kakor pri nas, vendar leži na vse strani razorano pečevje, kakor bi »divji možje« imeli kdaj tukaj boj. V davni dobi so tukaj razsajale ognjene — vulkanske moči. Kegljem podobni holmci nam še jasno kažejo, da je iz njih nekdanj gorelo.

Vasij, kakor pri nas, po Laškem ni videti, tukaj so le številna mesta, zidana največ iz kamena. Ljudje po deželi imajo borne luknje, ki niso podobne človeškim prebivališčem. Čigani pri nas imajo boljše šotore. Kakor imajo pri nas jame za repo in krompir, tako je po priliki prebivališče laškega kočlarja. Nekako v sredini pota leži slikovito mesto Bračano z lepim gradom, pod mestom pa se lesketa lepo Bračansko jezero, ki je kakih 300 metrov globoko. Kjer je sedaj jezero, je nekdanj ognjenik bruhal razžarjeno žlindro iz sebe.

Čez kaki dve uri smo prišli do zadnje postaje, kjer je trebalo izstopiti. Silna množina ljudij nas je

pričakovala. Romani! Romani! letelo je od ust do ust. Gneča je bila tolika, da je človek moral dobro paziti na svoje kosti. Ljudje, vozovi, konji, osli, vse se je mešalo in stiskalo med seboj. Od postaje je še precej dolg pot, dobri dve uri do romarske cerkve. Kdo je le zmogel kak potrtni voz, kako slepo mrho ali izprebitega osla, vsak je čakal tukaj, da bi ustregel »rimskim romarjem« — seveda ne zastoj. Minola je skoro ura, preden se je razvrstila nepregledna vrsta vozov.

Dragi bralec pa ne sme misliti, da so to bile gosposke kočije ali svetli »koleslji«, kakršni se n. pr. pri nas vidijo pri primicijah. Lah v tem oziru ni tako potraten, kakor Slovenec. Štirivoglata skatlja, v kakršnih pri nas kamen vozijo, na dveh velikanskih kolesih z dvema ojesoma, to je pravi italijanski »narodni« voz. Takih je bilo tudi tu na izbiri. Na vsak voz se jih je navesilo toliko, kolikor je le bilo mogoče, voznik pa je s palico mahal po ubogem oslu, da se je vse iskrilo.

Jaz sem se s svojimi tovariši obesil na neko staro, razglobovano kočijo. Nič manj kakor osem nas je viselo na njej, tako da smo prav drug na drugem sedeli. Da taka vožnja ni bila ravno vesela, si lahko vsak misli, mene je vsaj trikrat krč prijel. Voznik je seveda z bičalom skrbel, da smo se »dobro« vozili. Najlepše je bilo to, da je vsikdar moral iz voza stopiti, kadar je hotel konjem dati »soli«. Prijel je bičalo z obema rokama in z debelim koncem mahal po slokih hrbtih. Na vozu tega ni mogel, ker bi se sicer prekucnil na tla.

V resnici bi si človek najrajši zavezal oči in ušesa, kadar se mora na laškem vozu voziti. Usmiljenja do živali Lah ne pozna. Tudi po mestih delajo z živino, kakor najhujši konjederci, a policija je za vse gluha in slepa. Trdosrčnost in neusmiljenost do živali je očitno znamenje neomikanosti in surovosti. Brez nezgode tudi ni bila ta vožnja. Godci so se nekje prevrgli in si zlomili najlepše gosli, ki so stale kakih 400 lir.

(Dalje prih.)

Smešnica. Poslancu pravi poslanec: »Vi še niste ust odprli, od kar ste poslanec; jaz pa sem že tolikokrat govoril!« — »Kaj, nisem še ust odprl? Saj se mi vsakokrat zdeha, kadar vi govorite!«

Razne stvari.

Domače. (Župnijska cerkev v Poličanah) je dogotovljena, ker je tlak tudi že položen, in jo bodo milostivi knezoškofo slovesno posvetili v četrtek, dne 25. junija.

(Podučiteljska služba) tretjega plačilnega razreda je razpisana do dne 20. julija na štirirazrednici v Marenbergu ter na dvorazrednicah v Remšniku in pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(Na pogrebu † Karola Kluna) v Ljubljani, kateri pogreb so vodili prevzvišeni knezoškofo dr. Missia, je s Štajarskega bil g. poslanec Fr. Robič.

(Anton Nedved †), znani skladatelj mnogih toli priljubljenih slov. pesmij, je v torek, dne 16. junija, v Ljubljani umrl.

(Umrli) je v Prijedoru v Bosni g. J. Greif, lekarnar in rojak iz Cirkovec, naš zvest naročnik in vsakoletni podpornik mariborske dijaške kuhinje. Naj v miru počiva!

(Grozna nesreča.) Dne 15. junija proti večeru se je peljal skozi postajo Slov. Bistrica tovorni vlak z rezervisti pešpolka št. 97. Nekateri rezervisti so sedeli tako, da so jim noge visele iz vagona. Na tej postaji sta pa stala dva vagona na relsih, ki se križajo z relsi, kjer je vozil vlak. Ta dva vagona pa nista bila pod-

ložena; ko torej vojaški vlak močno vozi mimo, zdrdrata proti vlaku ter grozno poškodujeta štiri rezerviste. Florijan Koban iz Pevme zgubi obe nogi ter med potom v Maribor umrje; Vinku Matkoviču iz Draguča in Jožetu Drahonji iz Oseka zmečka obe nogi, Janezu Kavčiču iz Dornberga pa eno nogo. Matkovič je previden umrl še tisti večer v mariborski bolnišnici, kjer so Drahonji odrezali obe nogi, Kavčiču pa eno. Ta dva še živita.

(Bodite pripravljeni!) Še krepka Ana Leskovar v Laporju se dne 13. junija pri delu v logu naenkrat zgrudi mrtva na tla. Njena velika pobožnost zagotavlja, da je bila pripravljena.

(Pazite na otroke!) Na Pristovi blizu Ljutomora je padel v mlako dvoletni Franc Bračko, sin Martina in Julijane Bračko, in utonil.

(Otrok zgorel.) Pred 14. dnevi je zgorel v Jelovcu v Rejserjevi viničariji vsled nepazljivosti 10 mesecev star otrok. Mati je zakurila v želežno peč in šla v vinograd; med tem pa pade iskra na posteljo, kjer je ležal otrok in ga sežge. Hitro se vrnivša mati zabrani, da se ogenj ni dalje razširil.

(Čujte, kaj žganje dela!) Dne 5. junija se je v Brestenici nad Mariborom obesil 65 let stari Jožef Dvoršak, zastareli žganjepivec. Ta dogodek naj svari vse ljudi, ki pijejo ali prodajajo to pogubno pijačo!

(Vsa salata), zlasti zimska, nam gre v cvet, tožijo mnoge gospodinje. To se pa lahko zabrani, ako se zareže kocenj blizu pod salatino glavo, ko je že namreč ta precej trda postala, z ostrim in tankim nožem do stržena. S tem se vzame salati pol redilne moči in ona se ne more dalje razvijati ter ostane v trdi glavi. Za seme pa pustimo najlepše glave v cvet iti, katerim pa seveda kocenja ne smemo zarezati.

(Hroščev) je bilo letos sila veliko okoli Maribora in sploh v Slov. goricah. Iz Konjic pa se poroča, da ondi letos ni bilo teh požeruhov.

(Visok pohod.) Iz Slov. Gradca se nam piše: Milostivi knezoškofo krški, dr. Jožef Kahn, so dne 12. junija vlč. g. nadžupnika in dekana dr. Jožefa Šuca počastili s svojim pohodom in s tem ne samo g. nadžupnika, ampak celo nadžupnijo jako razveselili. — Kakor znano, so g. nadžupnika tudi obiskali Njih cesarska visokost nadvojvoda Ferdinand Karol, Njih ekselenca feldmaršalleitnant Bela baron Schönberger, Njih ekselenca plemeniti Beck, predsednik višje sodnije v Trstu, in g. ministerrezident pl. Pilat.

(Ogenj.) V noči od sobote na nedeljo je v Nazarjih v Savinjski dolini o polnoči začela goreti pri g. Turnšku skladnica za blago. Zgorelo je posebno veliko žita. Na srečo so ljudje in gasilci prihiteli, da so vsaj rešili hišo. Slava gasilcem iz Mozirja in Rečice!

(12letni samomorivec.) Dvanajstletni Martin Ovčar z Bedja na Hrvaškem je dne 4. junija po zaničnosti spasel po sosedovem vinogradu štiri trse. Njegova mati ga je zato hudo kregala; deček pa je vzel puško in se k priči ustrelil.

(Toča) je dne 5. junija pobila v Žitalah pri Rogatecu v eni občini vse pridelke na drevju, njivah, vinogradih in celo na travnikih.

(Mlad duhovnik umrl!) Bivši kaplan drameljski, č. g. Fr. Brglez st., je po dolgi bolezni umrl dne 16. junija pri svojih stariših v Št. Juriju ob južni žel. v 32. letu svoje dobe. Večni pokoj njegovi blagi duši!

(Bela žena.) Dne 12. junija je umrla v Hotinji vesi Marija Pišek, žena znanega rodoljuba Fr. Pišeka. Bog daj njej večni pokoj, obilno tolažbe pa njenemu možu, ki je pred 8. tedni tudi zgubil nadepolnega sina, tretješolca mariborske gimnazije!

(S Slatine) se nam piše: Zaradi oslovskega kašlja sta se rogaška in št.-jurijska šoli zaprla na tri